

بسم الله الرحمن الرحيم

١٩٧٤

۱۳۸۷/۱۰/۲۹

۱۳۸۷/۱۰/۲۱

دانشگاه لیلاب

دانشکده علوم کشاورزی

گروه زراعت و اصلاح نباتات

گرایش زراعت

هایل ماهنامه ارسان

اثرات مصرف پاراکوات قبل از برداشت بر کاهش رطوبت، عملکرد و کیفیت دانه کلزا
از:

مهرزاد فردی کلورزی

استادان راهنما:

دکتر مسعود اصفهانی

دکتر جعفر اصغری

۱۳۸۷/۱۰/۲۳

استادان مشاور:

دکتر حبیب الله سمیع زاده

مهندس محمد ریعی

شهریور ۱۳۸۷

۱۰۹۶۲۴

تقدیم به :

مادرم

همسر و فرزندانم

و تمام قلاشگران عرصه تولید

بسمه تعالیٰ

شکر بی پایان خدای بلند مرتبه را که یکبار دیگر توفیق آموختن را به من داد تا از محضر اساتید بزرگوار توشه علمی برگیرم. به شکرانه این نعمت الهی برخود واجب می دانم از اساتید بزرگوار آقایان دکتر مسعود اصفهانی و دکتر جعفر اصغری در مقام استادان راهنمای و معلمین دلسوز سپاسگزاری نمایم. از استاد ارجمند آقای دکتر حبیب سمیع زاده به خاطر رهنماهای ارزشمند ایشان تشکر می کنم. از آقای مهندس محمد ریعی به خاطر رهنماهای پیشنهادات ارزشمند ایشان قدردانی می نمایم. از اساتید بزرگوار آقایان دکتر مهدی سوهانی و دکتر غلامرضا محسن آبادی به خاطر قبول زحمت داوری پایان نامه بی نهایت سپاسگزارم. از اعضای محترم گروه زراعت و اصلاح بناهای که همواره افتخار شاگردیشان را خواهم داشت تقدیر و تشکر می نمایم. برخود لازم می دانم از آقای دکتر علی نیا ریاست محترم سابق موسسه تحقیقات برنج کشور، آقای دکتر شهدی ریاست محترم فعلی موسسه تحقیقات برنج کشور، آقای مهندس الله قلی پور ریاست محترم سابق بخش اصلاح بذر، آقای مهندس فرمانده ریاست محترم فعلی بخش اصلاح بذر و پرسنل زحمت کش آن موسسه که در اجرای این پایان نامه از حمایت های آنها بهره مند بودم قدردانی نمایم. از مدیر بزرگوار جهاد کشاورزی شهرستان رودبار آقای مهندس رنگیدن و همکاران محترم به خاطر مساعدت و همکاری صمیمانه در طول دوران تحصیل سپاسگزارم. از آقای مهندس شکاری معاونت محترم پنbe و دانه های روغنی ایران به خاطر مساعدت در انجام آزمایشات تعیین ترکیب اسیدهای چرب سپاسگزارم. از همکلاسی های فهیم از جمله آقایان مهندس مصطفی صالحی فر، مجتبی کربیعی، مهدی جوانی و دیگر دوستانم که در طول تحصیل اینجانب را یاری دادند تشکر می کنم و از پیشگاه خدای مهریان برای تمامی این بزرگواران سعادت، سریلندی و توفیق روز افزون خواستارم.

مهرزاد فردی کلورزی

۱ چکیده فارسی
۲ چکیده انگلیسی
۳ مقدمه
۴ فصل اول: کلیات و بررسی منابع
۵ ۱- تولید کلزا در جهان
۶ ۱-۱- سطح زیر کشت و تولید کلزا در جهان
۷ ۱-۲- تاریخچه کلزا در ایران
۸ ۱-۳- معرفی گیاه کلزا
۹ ۱-۴- خصوصیات گیاه شناسی
۱۰ ۱-۵- اکولوژی کلزا
۱۱ ۱-۶- کلزا به عنوان گیاه مناسب کشت دوم
۱۲ ۱-۷- ترکیب اسید های چرب و کیفیت روغن کلزا
۱۳ ۱-۸-۱- تغیرات مقدار روغن در طی نمو دانه
۱۴ ۱-۸-۲- روند رشد و تکامل دانه کلزا از هنگام تلقیح تا رسیدن
۱۵ ۱-۹- ریزش دانه ها و خواهدگی بوره ها
۱۶ ۱-۱۰- زمان برداشت
۱۷ ۱-۱۱-۱- روش های برداشت مکانیکی
۱۸ ۱-۱۱-۲- دروگر ویندرور
۱۹ ۱-۱۱-۳- مووریاندر
۲۰ ۱-۱۱-۴- کماین مستقیم محصول
۲۱ ۱-۱۱-۵- استفاده از مواد خشکاننده در برداشت کلزا

۱۷ ۱۲-۱- خشکاتنده ها
۱۹ ۱۳-۱- پاراکوات و نحوه تاثیر آن
۱۸ فصل دوم: مواد و روش ها
۲۳ ۲-۱- مواد گیاهی و طرح آزمایش
۲۴ ۲-۲- زمان و محل اجرای آزمایش
۲۵ ۲-۳- مشخصات آب و هوایی
۲۶ ۲-۴- ویژگیهای خاک
۲۵ ۲-۵- عملیات زراعی
۲۵ ۲-۶- عملیات محلول پاشی
۲۶ ۲-۷- برداشت
۲۶ ۲-۸-۱- صفات مورد مطالعه
۲۶ ۲-۸-۲- وزن هزار دانه
۲۷ ۲-۸-۳- عملکرد دانه
۲۷ ۲-۸-۴- میزان روغن
۲۷ ۲-۸-۵- عملکرد روغن در هکتار
۲۷ ۲-۸-۶- ترکیب اسیدهای چرب روغن
۲۸ ۲-۸-۷- روش تهیه متیل استر اسیدهای چرب
۲۸ ۲-۸-۸- روش آزمون نمونه استری شده با دستگاه گاز کروماتوگراف
۲۸ ۲-۸-۹- بقایای سم باقی مانده در دانه کلزا
۲۹ ۲-۹- محاسبات آماری
۲۶ فصل سوم: نتایج و بحث

۳۱	-۱- بررسی رطوبت دانه از زمان محلول پاشی تا برداشت در تیمارهای مختلف پاراکروات در مقایسه با شاهد.....
۴۲	-۲- تاثیر محلول پاشی پاراکروات بر عملکرد و صفات کیفی دانه.....
۴۲	-۱- عملکرد دانه.....
۴۴	-۲- عملکرد و درصد روغن
۴۶	-۳- وزن هزار دانه
۴۷	-۳- ترکیب اسید های چرب
۴۸	-۴- بقاوی سم.....
۴۹	-۵- نتیجه گیری.....
۴۹	-۶- پیشنهادات.....
۵۲	منابع مورد استفاده.....

جداول ضمیمه

۲۳	جدول ۱-۲-مشخصات مهم زراعی و مبداء ارقام کلزای مورد استفاده در آزمایش
۲۵	جدول ۲-نتایج آزمون خاک محل اجرای آزمایش.....
۳۲	جدول ۱-۳-تجزیه واریانس درصد رطوبت دانه ارقام کلزا در تیمارهای محلول پاشی شده با پاراکوات و شاهد، از روز اول تادوازدهم پس از محلول پاشی.....
۳۳	جدول ۲-۳ مقایسه میانگین درصد رطوبت دانه در غلظت های مختلف پاراکوات طی هفت روز اول پس از محلول پاشی نسبت به شاهد (بدون محلول پاشی).....
۳۵	جدول ۳-۳-مقایسه میانگین درصد رطوبت دانه ارقام کلزای محلول پاشی شده با غلظت های مختلف پاراکوات طی هفت روز اول پس از محلول پاشی.....
۳۳	جدول ۴-۳-آمار هواشناسی محل اجرای آزمایش از روز هفتم پس از محلول پاشی تا پایان نمونه برداری (اداره هواشناسی استان گیلان.....
۴۱	جدول ۵-۳-مقایسه طول دوره رویش از کاشت تا برداشت (بر حسب درجه روز رشد) ارقام کلزا در غلظت های مختلف محلول پاشی با پاراکوات.....
۴۲	جدول ۶-۳-خلاصه تجزیه واریانس صفات مربوط به عملکرد ارقام کلزاده تیماهای محلول پاشی با پاراکوات و شاهد.....
۴۸	جدول ۷-۳-ترکیب اسیدهای چرب ارقام کلزا مورد بررسی تحت غلظت های مختلف پاراکوات
۴۹	جدول ۸-۳-مقادیر بقایای سم در دانه چهار رقم کلزا در تیمارهای محلول پاشی با پاراکوات

۲۱ شکل ۱-۱- محل اثر پاراکوات در فرایندهای نوری فتوستتر.
۲۱ شکل ۱-۲- فرمول شیمیایی پاراکوات.
۳۳ شکل ۳-۱- مقایسه میانگین درصد رطوبت دانه ارقام کلزا در غلظت های مختلف پاراکوات طی هفت روز اول پس از محلول پاشی نسبت به شاهد (بدون محلول پاشی).
۳۴ شکل ۳-۲- تغیرات، رطوبت نسبی و سرعت کاهش رطوبت دانه ارقام کلزا در غلظت های مختلف پاراکوات با شاهد در طول ۱۲ روز پس از محلول پاشی.
۳۵ شکل ۳-۳- مقایسه میانگین درصد رطوبت دانه ارقام کلزا طی هفت روز اول پس از محلول پاشی با غلظت های مختلف پاراکوات.
۳۶ شکل ۴-۳- تغیرات، رطوبت نسبی و سرعت کاهش رطوبت دانه ارقام کلزا در اثر غلظت های مختلف پاراکوات در ارقام کلزا در طول ۱۲ روز پس از محلول پاشی.
۳۷ شکل ۵-۳- تغیرات رطوبت نسبی (درصد) و درجه حرارت (سانتی گراد) از روز اول پس از محلول پاشی تا روز دوازدهم.
۳۸ شکل ۶-۳- اثر متقابل تیمارهای محلول پاشی با ارقام کلزا در روز هشتم پس از محلول پاشی.
۳۸ شکل ۷-۳- اثر متقابل تیمارهای محلول پاشی با ارقام کلزا در روز نهم پس از محلول پاشی.
۳۹ شکل ۸-۳- اثر متقابل تیمارهای محلول پاشی با ارقام کلزا در روز دهم پس از محلول پاشی.
۴۰ شکل ۹-۳- اثر متقابل تیمارهای محلول پاشی با ارقام کلزا در روز یازدهم پس از محلول پاشی.
۴۱ شکل ۱۰-۳- اثر متقابل تیمارهای محلول پاشی با ارقام کلزا در روز دوازدهم پس از محلول پاشی.
۴۲ شکل ۱۱-۳- اثر متقابل عملکرد دانه ارقام کلزا در غلظت های مختلف محلول پاشی پاراکوات.
۴۳ شکل ۱۲-۳- بررسی اثر متقابل درصد روغن در غلظت های مختلف محلول پاشی با پاراکوات.
۴۷ شکل ۱۳-۳- بررسی، اثربودی، اثربودی متقابل، وزن هزار دانه در غلظت های مختلف پاراکوات.

جدول ۱- سطح زیر کشت(هزار هکتار) و میزان تولید(میلیون تن) کلزا در جهان از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶

۵۴ (www.Fao.Org/statistic)

جدول ۲- سطح زیر کشت کلزا را در برخی از کشورهای عمده تولید کننده کلزا در جهان از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶ (هزار هکتار)

جدول ۳- مقایسه اجرای برنامه کشت کلزا در ۳۱ استان کشور از سال زراعی ۱۳۷۸-۷۹ تا سال زراعی ۱۳۸۳-۸۴ (بانک آمار

۵۵ اداره کل پنبه و دانه‌های روغنی وزارت جهاد کشاورزی)

جدول ۴- مقایسه اجرای برنامه کشت کلزا در ۳۱ استان کشور در سال زراعی ۱۳۸۴-۸۵ و سال زراعی ۱۳۸۵-۸۶ و درصد

۵۷ تغییرات میزان محصول در دو سال(بانک آمار اداره کل پنبه و دانه‌های روغنی وزارت جهاد کشاورزی)

جدول ۵- مقایسه ترکیب اسیدهای چرب برخی از دانه‌های روغنی

جدول ۶- آمار هواشناسی محل اجرای آزمایش در طول دوره رشد و نمو کلزا در سال زراعی ۸۵-۸۶ (ایستگاه تحقیقات

۵۹ هواشناسی کشاورزی استان گیلان)

جدول ۷- آمار هواشناسی محل اجرای آزمایش از زمان شروع تا پایان نمونه برداری ((ایستگاه تحقیقات هواشناسی کشاورزی
استان گیلان).

اثرات مصرف پاراکوات، قبل از برداشت بر کاهش رطوبت، عملکرد و کیفیت دانه کلزا

مهرزاد فردی کلورزی

چکیده:

کلزا یک گیاه زراعی مناسب برای کشت در شرایط آب و هوایی کشور ما بخصوص به صورت کشت دوم در اراضی شالیزاری مورد توجه خاص قرار گرفته است. یکی از عوامل محدود کننده کشت کلزا، همزمانی برداشت آن با کاشت برنج در اراضی شالیزاری است. بنابراین، تسریع در برداشت کلزا بدون کاهش عملکرد و کیفیت دانه و اجتناب از تداخل آن با عملیات نشای برنج یک راهکار ارزشمند برای ترویج کشت این گیاه است. به منظور بررسی تاثیر غلظت‌های مختلف ماده خشکاننده پاراکوات بر عملکرد و کیفیت دانه کلزا، آزمایشی در سال زراعی ۸۵-۸۶ در مزرعه تحقیقاتی موسسه تحقیقات برنج کشور واقع در رشت به صورت طرح کرتهای خردشده در قالب بلوک‌های کامل تصادفی در سه تکرار با استفاده از چهار رقم کلزا به نام‌های هایولا ۳۰۸، هایولا ۴۰۱، هایولا ۴۲۰ و RGS003 به عنوان عامل اصلی و تیمارهای محلول پاشی پاراکوات در سه غلظت (۰/۲، ۰/۴ و ۰/۸ لیتر در هکتار، با ماده موثره ۲۰ درصد) به همراه شاهد (بدون محلول پاشی) به عنوان عامل فرعی به اجراء در آمد. محلول پاشی زمانی صورت گرفت که رطوبت دانه‌های یک سوم تحتانی گل آذین ساقه اصلی بین ۳۵ تا ۴۵ درصد بود. برای اندازه گیری میزان کاهش رطوبت روزانه دانه‌ها، از زمانیکه رطوبت دانه‌ها ۳۵ تا ۴۵ درصد بود تا زمانی که رطوبت آنها به ۱۰ تا ۱۲ درصد رسید، عملیات نمونه برداری انجام شد. نتایج نشان داد که غلظت‌های محلول پاشی پاراکوات بر کاهش رطوبت دانه، عملکرد دانه، درصد روغن و وزن هزار دانه تاثیر معنی داری داشت. غلظت ۰/۸ لیتر در هکتار (با میانگین ۲/۹۶ درصد در روز) بیشترین سرعت کاهش رطوبت دانه را نسبت به سایر غلظت‌ها داشت. تیمارهای پاراکوات بدون تاثیر سوء بر عملکرد دانه و میزان روغن دانه‌ها برداشت محصول را در تعامی ارقام ۵ تا ۷ روز نسبت به شاهد تسریع کردند. بالاترین عملکرد دانه مربوط به تیمار ۰/۴ لیتر در هکتار در رقم هایولا ۴۲۰ (۲۳۷۰ کیلوگرم در هکتار) بدست آمد. بالاترین درصد روغن مربوط به تیمار شاهد در رقم هایولا ۴۲۰ (۴۲/۲۵ درصد) بود. بررسی ترکیب اسیدهای چرب دانه نیز نشان داد مصرف غلظت‌های مختلف پاراکوات تاثیر سوئی بر میزان اسیدهای چرب دانه نداشت. میزان اسید اوپیک در تیمارهای ۰/۴، ۰/۶ و ۰/۸ لیتر در هکتار پاراکوات و شاهد در رقم هایولا ۳۰۸، به ترتیب ۶۴/۹۳۳۹، ۶۴/۲۱۹۲، ۶۴/۲۴۵۶ و ۶۵ درصد و در تیمار ۰/۸ لیتر در هکتار و شاهد در رقم هایولا ۴۰۱، هایولا ۴۲۰ و RGS003، به ترتیب ۶۶/۳۴۹، ۶۵/۴۰۷۶ و ۶۰/۹۵۵۹ و ۶۵ درصد بودند. میانگین باقیمانده سم در غلظت‌های ۰/۴ و ۰/۸ لیتر در هکتار پاراکوات به ترتیب ۵/۱۳ تا ۱۰/۶۶ میلی گرم در کیلوگرم و کمترین آن در تیمار ۰/۲ لیتر در هکتار (۲/۶ میلی گرم در کیلوگرم) در رقم هایولا ۳۰۸ مشاهده شد که همگی آنها کمتر از حد مسمومیت زایی پاراکوات بودند. با توجه به اینکه تیمارهای آزمایش هیچگونه اثر منفی بر روی عملکرد دانه و کیفیت روغن دانه کلزا نداشتند، به نظر می‌رسد که مصرف کلیه غلظت‌های پاراکوات برای خشکانیدن سریعتر محصول کلزا قابل توصیه می‌باشد.

کلیدواژه‌ها: پاراکوات، رطوبت دانه، کیفیت دانه، کلزا، اسیدهای چرب، باقیمانده سم

Abstract

Effects of pre-harvest application of paraquat on grain moisture reduction, grain yield and quality of rapeseed (*Brassica napus L.*) cultivars

Pre-harvest desiccation of rapeseed crop may allow a more timely harvest as well as increase in the speed and efficiency of the harvest operation as a second crop after rice. An effective desiccant which could be used as a harvest-aid with no negative effects on rapeseed yield and its quality would be advantageous for oil seed crop producers and may reduce yield losses with no interferential effects on rice cultivation. A Field experiment was carried out in a split plot design at The Rice Research Institute of Iran (RRII) in the 2004-2005 cropping season. Paraquat was applied in late April to late May at the rates of 0.2, 0.4 and 0.8 lit based on 20% ai. ha⁻¹ as Main Plot on Hyola 308, Hyola 401, Hyola 420 and RGS003 rapeseed cultivars as Sub Plot with grain moisture content 45 to 35% in one third of bottom siliques of inflorescence on main stem. The results showed that the paraquat application rates had a significant effect on the grain moisture reduction rate, grain yield and oil content. at 0.8 lit Paraquat ha⁻¹ promoted daily grain moisture reduction (2.96% day⁻¹) compared to control (2.24% day⁻¹). Harvest time with 5-7 days earlier than control had with no adverse effects on grain yield and oil content. Grain yield of the treated plants, were the same or higher than the control. The Interactions between the paraquat levels and the cultivars was significant. The highest grain yield obtained in 0.4 lit paraquat ha⁻¹ (2370 kg ha⁻¹ in Hyola 420). The lowest grain yield obtained in the RGS003 chek cultivar (1418 kg ha⁻¹). Oil content and fatty acids profile also showed that there was not any adverse effects them. Oleic acid content in Hyola 308 at 0/2, 0/4 and 0/8 litr paraquat ha⁻¹ and the control was 64.93, 64.22, 64.25 and 65% respectively. Mean residues of paraquat in the grains for the medium to low application rates were 5.62 and 2.61 mg kg⁻¹, respectively and that all of them were lowest of toxicosis level this herbicide. It could be concluded that paraquat can be used as a proper desiccant in rape seed cultivation satisfactorily

Key words: Desiccation, Paraquat, Grain moisture, Grain quality, Rape seed (*Brassica napus L.*) Fatty acids, Mean residues.

مقدمة

Introduction

مقدمه

نیل به خود کفایی در تولید محصولات استراتژیک کشاورزی از اهداف اصلی برنامه ریزی های دولت در بخش کشاورزی است. در حال حاضر در مقایسه با سایر کشور های تولید کننده دانه های روغنی، میزان تولید دانه های روغنی در ایران بسیار کم است. به عنوان مثال، سطح زیر کشت کلزا در سال زراعی ۱۳۸۵-۸۶ معادل ۱۹۹ هزار هکتار و میزان تولید معادل ۳۱۹ هزار تن بوده است. تولید کل دانه های روغنی در ایران حدود ۶۵۰ هزار تن در این سال بوده است. در حالی که نیاز کشور به دانه های روغنی ۲. میلیون تن در سال می باشد. لذا جهت تامین نیاز داخلی حدود ۳۰ درصد مصرف روغن های خوراکی در داخل کشور تامین می گردد و حدود ۷۰ درصد واردات روغن های خوراکی باعث خروج سالانه بیش از یک میلیارد دلار ارز از کشور می شود (۲۵).

روغن یکی از مواد غذایی مهم مورد مصرف بشر می باشد. دانه های روغنی از نظر تامین کالری و انرژی مورد نیاز انسان و دام در بین محصولات زراعی از اهمیت ویژه ای برخوردار هستند. افزایش سالیانه ۱/۵ درصدی جمعیت جهان و بهبود سطح تغذیه، و جایگزینی مصرف روغن گیاهی به جای روغن های حیوانی، افزایش مصرف کنجاله دانه های روغنی بر اهمیت این محصولات و تلاش برای یافتن منابع جدید روغن و دانه های روغنی می افزاید (۱۸). از نظر تغذیه روغن های گیاهی به دلیل داشتن مقادیر فراوان اسید های چرب اشباع نشده نظیر اسید چرب لینولیئیک نسبت به چربی های حیوانی برتری دارند (۱). دانه های روغنی پس از غلات دومین ذخایر غذایی جهان را تشکیل می دهند. در این میان کلزا به عنوان یکی از مهمترین گیاهان روغنی در سطح جهان مطرح می باشد (۲۸). گیاه کلزا (*Brassica napus*) یکی از محصولات جدیدی است که در سالهای اخیر همپای سایر دانه های روغنی در سطح جهانی به منظور تولید روغن مورد توجه قرار گرفته است. در ایران نیز در سالهای اخیر توجه جدی به گسترش کشت کلزا در سطح کشور مخصوصاً کشت دوم در شالیزار های شمال کشور معطوف گردیده است (۳۰). به این منظور لزوم برنامه ریزی بلند مدت با هدف نیل به خود کفایی در تولید روغن خوراکی غیر قابل انکار خواهد بود. افزایش تولید روغن های خوراکی را می توان علاوه بر بهبود شیوه های کشت و اصلاح ارقام پرروغن از طریق معرفی گیاهان روغنی که مناسب کشت در شرایط ایران باشد نیز تامین نمود (۱۹).

ویژگی های گیاه کلزا و سازگاری آن با شرایط آب و هوایی اکثر مناطق کشور موجب شده که توسعه کشت آن از نظر فنی و اقتصادی امکان پذیر باشد. از جمله دلایل افزایش سطح زیر کشت کلزا علاوه بر تولید روغن خوراکی می توان به دارا بودن تیپ بهاره و پاییزه، عملکرد بالا در مقایسه با سایر محصولات، استفاده از آن در صنعت زنجیره ای، قابلیت جایگزینی در تناوب

زراعی، استفاده از فراورده های جانبی آن و غیره اشاره نمود. به منظور بهره گیری منطقی از منابع قابلیت ها و توانمندی های بالقوه طبیعی اقتصادی و اعمال سیاست های اصولی جهت خروج از تک محصولی با افزایش درآمد خانوارهای روستایی و ایجاد اشتغال مولده، اجرای کشت دوم در شالیزار راهکاری موثر به نظر می رسد. کشت کلزا بعنوان محصول دوم پس از برداشت برنج در شالیزار های حاشیه دریای خزر می تواند به میزان قابل توجهی از نیاز کشور به روغن نباتی را تامین کند. از کل ارضی کشاورزی استان گیلان حدود ۲۳۰ هزار هکتار آن شالیزار است. حدود ۸۵ درصد از شالیزارها بیش از نیمی از سال بلااستفاده باقی می ماند. از کل اراضی شالیزاری گیلان حدود ۲۰ درصد استعداد کشت کلزا را دارند(۳۸).

تعدادی از ویژگیهای کلزا بشرح زیر می باشد:

- ۱- کلزا دارای حدود ۴۰ تا ۴۵ درصد روغن خالص می باشد.
- ۲- روغن کلزا به دلیل فقدان کلسترول از کیفیت تغذیه بالایی برخوردار می باشد.
- ۳- کلزا در مقایسه با سایر محصولات از عملکرد بالایی برخوردار است.
- ۴- کلزا دارای صفات زراعی مطلوب و ثبات نسبی عملکرد است.
- ۵- تحمل گیاه کلزا نسبت به سرما بالا است.
- ۶- گیاه کلزا قابلیت بالایی در تناوب های زراعی دارد.
- ۷- کشت کلزا بصورت پاییزه و بهاره امکان پذیر است.
- ۸- روغن کلزا قابلیت استفاده در صنعت رانیز دارد.
- ۹- کلزا در صنعت زینور داری نقش مهمی دارد.
- ۱۰- فراورده های جانبی کلزا در تغذیه دام و طیور نقش مهمی دارند.

از جمله دلایل عدم توسعه کشت کلزا بعد از برداشت برنج در اراضی شالیکاری گیلان، هم زمانی کاشت برنج و برداشت کلزا می باشد. زیرا کشاورز برای آماده سازی زمین و نشاکاری باید فرصت کافی داشته باشد و برداشت دیر هنگام کلزا، کشاورز را از کاشت به موقع برنج که محصول اصلی اوست باز می دارد. از طرف دیگر باقی ماندن کلزا به مدت طولانی پس از رسیدگی فیزیولوژیکی در مزرعه باعث کاهش عملکرد دانه و روغن به دلیل ریزش، ورس و خسارت پرندهگان می گردد. از طرفی، به دلیل نوپا بودن کلزا در ایران و ناکافی بودن تحقیقات در زمینه استفاده از مواد خشکاننده، لزوم تحقیقات همه جانبه، به منظور تسريع در برداشت کلزا، بیش از پیش احساس می شود. با توجه به کاربرد وسیع مواد خشکاننده قبل از برداشت کلزا برای تسريع در

کاهش رطوبت دانه و برداشت زودتر آن، استفاده از این مواد به عنوان یک راهکار مناسب به منظور تسريع در برداشت کلزا و جلوگیری از تداخل برداشت کلزا با نشای برنج می باشد. مصرف صحیح و به موقع مواد خشکاننده قبل از برداشت کلزا ضمن تسريع در کاهش رطوبت دانه، سبب برداشت به موقع و افزایش عملکرد دانه کلزا بدون کاهش کیفیت آن می شود. هدف از این تحقیق تعیین اثرات مصرف پاراکوات بر عملکرد، کیفیت روغن دانه، عملکرد و درصد روغن و مقایسه آن با شاهد و همچنین تعیین مناسب ترین غلظت پاراکوات بر کاهش رطوبت بذر به منظور تسريع در برداشت کلزا بوده است.

فصل اول

کلیات

و مرور منابع

Literature

Review

۱- تولید کلزا در جهان

اطلاعات موجود نشان می دهد که گیاه کلزا از چند هزار سال قبل در آسیا به ویژه چین و هند کشت می شده است (۴۵). این گیاه حدود ۳۵ سال قبل از میلاد از چین به ژاپن انتقال یافته و تا قرن ۱۳ میلادی تنها اراضی کمی از کشورهای اروپایی به کشت این گیاه اختصاص داشته است (۳۱). صدھا سال قبل در آسیا و اروپا از روغن کلزا به عنوان سوخت در چراغ‌ها استفاده می شده است و با گذشت زمان، از آن برای شیرینی پزی و پخت غذا نیز استفاده شد (۴۵ و ۸۱). به دنبال افزایش تقاضا برای روغن در کانادا و بروز مشکلات ناشی از کمبود این محصول، تولید کلزا در این کشور افزایش یافت. بعد از جنگ جهانی دوم و با کاهش تقاضا، کشاورزان کانادایی شروع به تحقیق برای مصارف و تولیدات دیگر این گیاه نمودند (۴۵). بدین ترتیب با ایجاد مراکز خصوصی اولین سری از روغن‌های خوراکی استحصالی از کلزا به بازار عرضه شد (سال ۷-۱۹۵۶) (۲۸). اما این روغن‌ها چند ویژگی نامناسب داشتند. اولاً به دلیل داشتن اسیداروسیک^۱ بالا، مزه و بوی تندی داشتند و ثانیاً به دلیل وجود کلروفیل، رنگ مایل به سبز نامطلوبی داشتند. همچنین کنجاله حاصل از آن‌ها نیز به دلیل داشتن میزان بالای گلوکوزینولات^۲ مناسب خوراک دام نبودند. در سال ۱۹۷۴ ارقامی با سطوح کم اسید اروسیک و گلوکوزینولات تولید شدند (۴۵) و در سال ۱۹۷۸ به ارقامی با حداقل ۲ درصد اسید اروسیک و کمتر از ۳۰ میکرومول گلوکوزینولات‌های آلیفاتیک^۳ نام تجاری کانولا (Canola) به معنی روغن کانادایی با اسید اروسیک کم داده شد (۴۵ و ۷۷). امروزه در اکثر قاره‌های جهان روغن کلزا تولید می شود.

۲- سطح زیر کشت و تولید کلزا در جهان

بر اساس آمار منتشره از سوی سازمان خواربار جهانی، میزان تولید کلزا از سال ۱۹۶۵ تا ۲۰۰۶ روند صعودی داشته است (جدول ضمیمه ۱). در سال ۲۰۰۵ میلادی در بین کشورهای جهان، چین با بیش از ۱۴ میلیون تن، رتبه اول را داشته و به تنهایی ۲۹ درصد از کلزا ای جهان را تولید کرد. پس از آن کانادا با تولید حدود ۸/۵ میلیون تن و هند با تولید ۶/۵ میلیون تن به ترتیب در مقام های دوم و سوم جهان قرار داشته و کشورهای آلمان، فرانسه، انگلیس، لهستان و استرالیا به ترتیب با تولید ۱/۴، ۱/۹، ۴/۴، ۴/۷ و ۱/۱ میلیون تن در مقام‌های بعدی قرار داشتند (۸۵). تولید کلزا در ایران در سال زراعی ۸۴-۸۵، ۸۴-۸۵، ۲۹۷۲۴۹ تن بوده است (۱۴). سطح زیر کشت و عملکرد کلزا در واحد سطح در برخی از کشورهای عمده تولید کننده کلزا در جهان از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۰۶ در جداول ضمیمه ۲ ارائه شده است.

1- Eruic acid

2- Glucosinolate

3- Alifatic Glucosinolate

۱-۳- قاریچه کلزا در ایران

کشت کلزا به صورت آزمایشی و محدود، از اوخر دهه ۴۰ شمسی در ایران آغاز شد و این تلاش ها از حدود ۲۰ سال پیش به صورت موثری به منظور انتخاب ارقام مناسب کشت در مناطق مختلف ایران ادامه یافته است. بذرهای مورد نیاز کلزا از کشورهای مختلف تهیه و در مناطق مختلفی از شمال تا جنوب کشور کشت شدند تا سازگاری اقلیمی ارقام کلزا و امکان تولید گسترده تر آنها مشخص گردد. در سه دهه گذشته آزمایش های به نژادی و به زراعی متعددی با رقم های کلزا و شلغم روغنی در موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر انجام گرفت که به معروفی چهار رقم اصلاح شده کلزا به اسمی زرگل، طلایه، استقلال و ساری گل انجامید و سطح کشت این گیاه در سال زراعی ۱۳۷۷-۷۸ با استفاده از رقم های فوق از مرز ۱۰ هزار هکتار فراتر رفت (۲۵). از آن زمان تاکنون ارقام اصلاح شده دو صفر از جمله کالورت^۱، اوکاپی^۲، اس ال م^۳ و طلایه به صورت زمستانه و ساری گل آپشن ۵۰۰^۴، هایولا^۵ و هایولا^۶ به صورت بهاره کشت می شوند (۳۳).

وزارت جهاد کشاورزی به منظور تامین بخشی از نیاز داخلی روغن کشور مانند سایر کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه، برنامه حمایتی از افزایش سطح زیر کشت کلزا تهیه و تدوین نموده است که تا کنون توانسته سطح زیر کشت این محصول را از میزان ده هزار هکتار در سال زراعی ۱۳۷۷-۷۸ به بیش از صد و نود و هشت هزار هکتار در سال زراعی ۱۳۸۵-۸۶ با میزان تولید بیش از سیصد و نوزده هزار تن برساند (جداول ضمیمه ۳ و ۴). در این میان استان گلستان بایش از شصت و نه هزار هکتار سطح زیر کشت و تولید بیش از صد و دوازده هزار تن دانه، بالاترین سطح زیر کشت و تولید در کشور را داشته است و استان مازندران با سطح زیر کشت حدودی و چهار هزار هکتار و تولید حدود چهل و هشت هزار تن در رتبه دوم قرار داشت. متوسط عملکرد در این سال ۱/۶۱ تن در هکتار بوده است. در سال زراعی ۱۳۸۵-۸۶ سطح زیر کشت کلزا در استان گیلان پانصد و بیست هکتار بود و چهار صد و بیست و نه تن دانه برداشت گردید. متوسط عملکرد استان گیلان در این سال ۸۲۵ کیلو گرم در هکتار بود (۱۴). بررسی نتایج حاصله، نشان داده است که کشور برای رسیدن به تولید مطلوب کلزا از امکانات کافی برخوردار است و می تواند به موازات توسعه کشت سایر گیاهان روغنی در کاهش میزان وابستگی به خارج در زمینه روغن گیاهی گام های موثری بردارد (۲۱).

-
- 1- Kalvert
 - 2 - Okapi
 - 3- SLM - 046
 - 4- Option - 500
 - 5- Hyola 401
 - 6- Hyola 308

۱-۴- معرفی گیاه کلزا

کلزا گیاهی یکساله متعلق به تیره چلپیان و جنس براسیکا با نام علمی *Brassica napus* می باشد که به انگلیسی *Rapeseed* و به آلمانی *Raps* و به فرانسه *Colza* نامیده می شود (۱). از مشخصات انواع براسیکا دارا بودن ماده ثانوی گلوکوزینولات می باشد که دارای استر آمینو اسید گوگردار با ساختمان زنجیره ای جانبی مختلف است که باعث طعم تند و بوی زننده اندام های آنها می شود. گلوکوزینولات ها درون بافت های رویشی و زایشی وجود دارند. در سلول های گیاه کلزا، آنزیمی بنام میروسیناز^۱ به صورت نهفته و در اپیدرم برگ ها وجود دارد. این آنزیم هنگام تخریب سلول های اپیدرم (مثل جویده شدن توسط دامها) آزاد شده و گلوکوزینولات موجود در واکوئل مزو菲尔 برگ را هیدرولیز می کند. باعثیت به وجود ۴ تا ۸ درصد گلوکوزینولات در کنجاله، کلزا می تواند در تغذیه حیوانات غیرنشخوار کننده و طیور مشکل ایجاد نماید. در اثر هیدرولیز این ترکیبات، ایزوسیانات ها^۲ و ترکیبات گوگردی دیگر تشکیل می شود، که در مصرف ید توسط غله تیروئید مداخله نموده و باعث بروز گواتر می شود. این ماده طعم تند و تلخی دارد و کنجاله را بد طعم و کیفیت گوشت و شیر را کاهش می دهد. در ارقام جدید کلزا، میزان این ماده مضر بسیار کاهش یافته است (۱۷).

ویژگی های زراعی متنوع و بعضًا منحصر به فرد، سازگاری گیاه کلزا با شرایط مختلف آب و هوایی و نیز درصد روغن بالا و کیفیت مطلوب آن مورد توجه خاص مستولان اجرایی وزارت جهاد کشاورزی قرار گرفته و به عنوان نقطه امیدی جهت تامین روغن خوراکی مورد نیاز کشور به شمار آمده است (۵). در این خصوص می توان به موارد زیر اشاره کرد (۲۶):

۱- دارا بودن تیپ های بهاره، زمستانه و حد واسطه، امکان کشت کلزا را در شرایط متفاوت اقلیمی فراهم می سازد.

۲- قابلیت جایگزینی در تناوب با زراعت گندم و جو از تراکم بیماری ها، آفات و علف های هرز می کاهد و باعث افزایش عملکرد دانه این محصولات شود.

۳- در کشت پاییزه کلزا نیاز به آبیاری کمتر بوده و امکان استفاده از تزویلات پاییزه و زمستانه وجود دارد.

۴- کلزا دارای پتانسیل عملکرد بالا بوده و در بین دانه های روغنی حدود ۴۰ تا ۴۵ درصد روغن خالص دارد.

۵- دانه کلزا به دلیل داشتن حدود ۶۰ درصد اسید چرب اوکیک و ۲۵ درصد اسید چرب لیتوئیک کیفیت بهتری از اغلب دانه های روغنی دارد (۲۸).

1- Myrosinase

2- Isosyanates